

עמ"ת 63314/06/20 - מאור מאיה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ת 63314-06-20 מאיה(עציר) נ' מדינת ישראל

לפני	כבוד השופטת מעין בן ארי
עוררים	מאור מאיה (עציר) ע"י ב"כ עו"ד ליאור שביט
נגד	מדינת ישראל
משיבה	ע"י ב"כ עו"ד רזי מחמיד (פרקליטות מחוז תל אביב)

החלטה

לפני ערר על החלטת בית משפט קמא (מ"ת 33156-05-20) מיום 25/6/20 במסגרתה הורה על מעצרו של העורר (משיב 1 בבקשה) עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו (להלן - **ההחלטה מושא הערר**).

נגד העורר הוגש כתב אישום אשר מייחס לו עבירות של סחיטה בכוח וסחיטה באיומים. בהתאם לעובדות, בין העורר למתלונן קיימת היכרות מוקדמת עקב יחסי שכנות. העורר קשר קשר עם אחר להניע את המתלונן להעביר לידיהם פרטים שנוגעים לכרטיסי אשראי, דרכונים, תעודות זהות של לקוחות החברה בה עבד המתלונן. תחילה, הציעו למתלונן לשתף פעולה עמם, ומשהלה סירב, הפעילו מסכת איומים ואלימות כנגדו, כמפורט בכתב האישום.

ביום 31/5/20 ניתנה החלטת בית משפט קמא בדבר קיומן של ראיות לכאורה, והדיון נדחה לצורך קבלת תסקיר שירות המבחן ליום 25/6/20. למען שלמות התמונה יצוין כי ביום 22/6/20 נדון ערר שהוגש על-ידי העורר על ההחלטה האמורה (עמ"ת 24674-06-20) במסגרתו נטענו טענות מהותיות ודיוניות, אשר לא ראיתי לקבלן, מהטעמים והנימוקים המפורטים בהחלטה. בסייפת ההחלטה ציינתי כי אכן יש מקום לבחון את עניינו של העורר באמצעות הגורמים המקצועיים שכן עסקינן בעבירות המגלות עילת מסוכנות, וכי בית משפט קמא יפעל כחכמתו בבחינת החלופה לרבות בהתאם לתסקיר שיונח על שולחנו.

ביום 24/6/20 התקבל בבית משפט קמא תסקיר שירות המבחן ממנו עלה כי העורר בן 20, רווק, אשר היה ממוקד בהצגת חלקיו התפקודיים בלבד. השירות הביא בחשבון את המעורבות בעבר בעבירה בעלת מאפיינים אלימים, היותו מאופיין בנוקשות חשיבתית, ומן הצד השני את ההתרשמות כי לעורר יכולות תפקודיות גבוהות כאשר בשנים האחרונות

חלה התייצבות במצבו, והרתעת המעצר עבורו, והתרשם כי נשקפת מסוכנות בינונית להתנהגות אלימה, כאשר תוצאות עבירת אלימות ככל שתתרחש צפויות להיות בדרגה נמוכה. אשר לחלופה- השירות התרשם כדלקמן: **"הערכתנו כי בקרב המשפחה ותחת ההליך המשפטי, תוך המשך מעורבות שירותנו כגורם סמכותי ופיקוחי, האם, שתי האחיות והאח מר אבי מאיה, יוכלו לצמצם סיכון בשחרורו של מאור ממעצר. אנו ערים כי מדובר בחזרתו לביתו אך להערכתנו אין משמעות מצמצמת סיכון להרחקתו הגיאוגרפית מבית המשפחה בתל אביב".** בסופו של אבחון, הומלץ על שחרורו של העורר לחלופה המוצעת, בפיקוח המפקחים, וכן הומלץ על הטלת צו פיקוח מעצרים.

בית משפט קמא קיים דיון נרחב במסגרתו שמע את המפקחים, והתרשם כי המערך הפיקוחי אינו מיטבי, בין היתר בשל חוסר מודעות לגורמי הסיכון, כאשר צוין כי גם שירות המבחן התרשם כי בתחילה המפקחים גילו נוקשות בחשיבה ובעמדותיהם, אשר התמתנו בהמשך. בית משפט קמא ציין כדלקמן: **"סברתי כי לא נכון יהיה להותיר את המשיב במעצר ממש. סברתי כי האיזון הראוי במיקומה של החלופה, טיב מערך הפיקוח, הסיכון הנשקף מהמשיב, אשר בניגוד לעמדת שירות המבחן אני סבורה כי הוא גבוה, מצדיק שחרורו של המשיב ממעצר ממש אך השמתו בפיקוח אלקטרוני".** לציון כי הובאה בחשבון העובדה כי מדובר בקרבה למקום מגורי המתלונן. אשר למעורב הנוסף, צוין כי על אף שחלקו משמעותי יותר במעשים, הוצגה חלופה מיטבית, הוא ללא רישומים פליליים, ולפיכך, שוחרר ממעצר, בהסכמת המשיבה (החלטה מיום 22/6/20).

בית משפט קמא ציין בהחלטתו כי ב"כ העורר סרב לבדיקת היתכנות איזוק, ונוכח קביעותיו, הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים כנגדו.

מכאן הערר שלפני.

בתי המשפט עמדו פעמים רבות על כך שבעבירה של סחיטה באיומים גלומה מעצם טבעה ואופייה מסוכנותו של הנאשם. בנוסף, עבירת הסחיטה באיומים, מעצם טיבה, מעלה את החשש מפני שיבוש הליכי משפט בדרך של הטלת מורא על קורבן העבירה. משכך, עבירות אלה אינן מתאימות בדרך כלל לחלופות מעצר, בעיקר כאשר עסקינן במי שלחובתו הרשעות קודמות רלוונטיות, וקיימת המלצה שלילית של שירות המבחן (ראו בש"פ 4247/12 **שושן נ' מ"י** (4/6/2012)).

יודגש, כי המעשים המיוחסים לעורר חמורים ומקימים עילת מעצר, כאשר מסוכנותו נלמדת גם מכך שבעברו מעורבות בעבירה נוספת. אלא, שיש לבחון כל מקרה בנסיבותיו. העורר בן 20, ובעברו כאמור, צו טיפול ללא הרשעה מבית משפט לנוער בגין עבירה של החזקת סכין משנת 2018. שירות המבחן התרשם כי חלה התמתנות של העורר בשנים האחרונות, וכי שהייתו במעצר מהווה הרתעה עבורו. בנוסף, השירות התרשם כי יש בחלופה המוצעת כדי להפיג את המסוכנות שנקבעה כבינונית זאת לצד פיקוח השירות.

כידוע, חלופת מעצר לעולם אינה הרמטית כמו מעצר מאחורי סורג וברית, וניתן להסתפק בחלופה המבטיחה את שלום הציבור במידה סבירה (ראו למשל: בש"פ 1734/11 **בן צבאן נ' מדינת ישראל** (10/3/2011)). ראיתי לתת משקל להמלצת שירות המבחן, אשר בחן את כלל הנסיבות, לרבות טיב החלופה, ולא נעלמו מעיניו כל אותם פרמטרים מגבירי

סיכון. למותר להדגיש כי המלצות שירות המבחן אינן מחייבות, אולם נודעת להן חשיבות בבחינת מסוכנות והתאמת חלופה (ראו בש"פ 7802/18 **גאבר נגד מ"י** (14/11/2018)).

לצד האמור, איני מתעלמת כלל ועיקר מהתרשמות בית משפט קמא בדבר מסוכנות הנשקפת מהעורר ומטיב החלופה, ובהחלט יש מקום לבחון חלופה שיהא בה כדי לעמוד בהלימה מול אותה מסוכנות. לפיכך, ראיתי להכביד בתנאי השחרור שהומלצו על-ידי שירות המבחן, ולהדקם. באופן זה, יש מקום לאשר חלופה מרוחקת יותר ממקום הימצאו של המתלונן, מאשר זו עליה הומלץ על ידי שירות המבחן (הוצעה במהלך הדיון לפני) וכן להדק את הפיקוח עליו באופן שיפקחו עליו שני מפקחים בו זמנית בכל העת. עוד, ועד שהעורר יוכיח כי ניתן ליתן בו אמון, לא יאושרו שעות התאוררות. כן, יוטל פיקוח של שירות המבחן לצורך בחינת שילוב בטיפול. כל זאת, לצד רכיבים כספיים הולמים. סבורתני, כי במערך הפיקוח הכולל האמור, שהינו מהודק מקיף ודרשני, יש כדי לתת מענה לתכליות המעצר.

לאור האמור, אני מורה על שחרורו של העורר בתנאים הבאים:

העורר ישהה במעצר בית מוחלט עד תום ההליכים כנגדו בבית משפט קמא, בכתובת הלח"י 36 בתל-אביב בפיקוח צמוד של **שני מפקחים בו זמנית** מבין המפקחים המפורטים בתסקיר שירות המבחן ואשר נבחנו בבית משפט קמא (פרטיהם בפרוטוקול ההחלטה מושא הערר).

כל אחד מהמפקחים יחתום על ערבות צד ג' בסך של 15,000 ₪.

ערבות עצמית בסך 15,000 ₪.

הפקדה במזומן בסך של 10,000 ₪.

צו פיקוח מעצרים למשך 6 חודשים.

חל איסור קשר ישיר או עקיף עם המעורבים הנוספים ועם המתלונן ומשפחתו.

הרחקה מוחלטת מהמתלונן ברדיוס של קילומטר.

ניתן צו עיכוב יציאה מהארץ. העורר יפקיד דרכונו בבית המשפט לא יאוחר מיום 5/7/20 שעה 12:00.

בהתאם להסכמת הצדדים - ההחלטה משוגרת אליהם ישירות ללא דיון.

ההחלטה תיכנס לתוקף מחר, 2/7/20, שעה 12:00 על מנת לאפשר למשיבה לשקול צעדיה וככל שתראה לנכון, תגיש לתיק בקשה מתאימה.

המזכירות תקבע דיון תזכורת ערביות ליום 2/7/20 שעה 13:00. לא יעמוד העורר בתנאים, יובא לדיון זה על ידי שב"ס.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים, לשירות מבחן ולשב"ס.

ניתנה היום, ט' תמוז תש"פ, 01 יולי 2020, בהעדר הצדדים.